

Hajsinek Rezsőné (Putnik Mariska), színésznő, sz. 1887. nov. 7-én, Nagykárolyban. Színpadra lépett 1905-ben.

Hajtani a darabot — kifejezést a színelőadás siettetésére értik a színészek. Van rá eset, hogy technikai okokból késés áll be az előadás menetele alatt, időnyereség végett ilyenkor a sietetéssel akarnak a színészek előnyhöz jutni. Vidéki társulatoknál »mozdulások« alkalmával eléggé sűrűn előforduló jelenség.

Halábori, úttörő magyar színész, 1819. telén a kolozsvári nemzeti játszó-társasággal Aradon szerepelt.

Halál a színpadon. (L.: Agonizálás.)

Halandszál. Arra a színészre mondják, aki össze-vissza beszél a színpadon, értelmetlenül, botlással mondja el szerepét, mert figyelmetlen és nem gondol az elmondandó szövegre. (Gyakorlatlan, kezdő színészek gyakran halandszálnak.) A »halandsza« tréfás szót különben Karinthy Frigyes csinálta s az ő révén terjedt el mindenfelé, így a színházi világban is.

Halapy (Alapi) Szilárd Konstantin, latin nyelvű költő, sz. 1698-ban. Ungvárt, megh. 1752. ápr. 29-én, Privigyén. Tanulmányai befejezése után a kegyes tanítórendbe lépett; már fiatal korában a privigyei gimnázium igazgatójává választották. Írt több iskolai színművet.

Hálás szerep, amelyben könnyen lehet nagy sikert elérni. Ennek ellentéte a »hálátlan« szerep.

Halasi Béla, színiigazgató, sz. 1858-ban, Szegeden, meghalt 1915. június 15-én, Debrecenben. Színésszé lett 1878. dec. 8-án, Miklóssy Gyulánál. 1884. szept. havától a Nemzeti Színház segédszínésze. Működött a Magyar Színháznál is. 1900. július havában lett színiigazgató Békéscsaba, Munkács, Sátoraljaújhely, Kisvárd, Siófok, Losonc-kerületben. 1909. okt. 5-én nyugdíjba ment. Tagja volt az Orsz. Színészegyesület igazgató-tanácsának. — Neje: Serfőzy Etel, operetténekesnő.

(L. o.) — Leánya: H. Mariska, színésznő lett 1904-ben. A vidéken előnyös neve van, különösen a drámai szerepekben ért el nagy sikereket és azon kevés számú színésznőink egyike, aki a »Sasfiók« címszerepét is eljátszotta. A debreceni közönség egyik kedvence.

Halasi színészet. (Lásd: Kiskúnhalasi színészet.)

P. Halász Adél, a kolozsvári Nemzeti Színház, majd a strassburgi német opera primadonnája, 1911. nov. 9-én Berlinben (a Choralion-teremben), 1912. nov. 23-án pedig Bécsben hangversenyzett.

Halász Albert, színész, sz. 1847-ben, Kolozsvárott, megh. 1893-ban, Nagyszébenben. Színpadra lépett 1866-ban, Albisi László színiigazgatónál.

Halász Alfréd, színész, sz. 1882. júl. 21-én, Budapesten. Színinövendék volt a Vígszínház iskolájában, 1897. okt.-tól, majd egy év után elszerződött Havy Lajos színtársulatához. Azután Jeszenszky, Micsy, Kövessy társulatának volt tagja s mindenütt, mint kardalnok elsőrendű szerepeket játszott. Pozsonyban Relle Iván társulatánál, ahol elismert színészek működtek, szintén jelentékeny szerepeket bíztak rá, majd Szabadkára került s itt Pethes Imre gyakori vendégjátéka hatása alatt, teljesen Pethes iskoláját követte, a nagy művész a fiatal színészt annyira megszerette, hogy amidőn ismét vendégszerepelni jött, külön órákat adott neki és különféle szerepekben vizsgáztatta, aminek az eredménye volt, hogy tavasszal, midőn gyakorlati évei lejártak és vizsgálni jött fel az egyesületbe, a vizsgán »Cyrano« nagy jelenetében olyan nagy sikere volt, hogy a Vígszínház leszerződtette a fiatal színészt, ahol szintén szép szerepeket játszott, többek között Góth Sándor helyett Ocskayban Jávorkát. A Vígszínháztól újra vidékre szerződött, Kövessy Albert társulatához, majd Makó Lajos debreceni, később szegedi társulatához, kis idő múlva, 1910-ben, színiigazgató lett és 1914. évig társulatot vezetett. A nagy háborúban kint volt a fronton, ahol is rendezett előadást, melyről Molnár Ferenc »Háborús emlé-